

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Banî Numărul

Administrația strada Gărei No. 25

Abonamentul 10 Lei pe an

Recensiune

Astăzi, 23 Martie, incheem al 4-lea an de abonament, fiind în al 6-lea an de existență a acestui jurnal. Ne putem felicita împreună cu abonații noștri, singurul nostru razim, de faptul că am ajuns la această lungivitate, neintrecută până acum de nici un jurnal dobrogean.

Conform obiceiului ce ne-am luat, resumăm aci principalele subiecte ce am tratat peste an.

Prin o mică înștiințare, în capul numărului întâiu, făceam cunoscut, că fosta gazetă „Sentinela Dobrogei” a fuzionat cu noi. Această fuziune, bine intenționată de aferentul a trata, ne-a adus oare-care pogube materiale, prin schimbarea unui tipograf modest și solid, pe un librar lacom și ne solid la cuvânt din pricina căruia suntem nevoiți a țipări acum diarul la Galați și prin neplata unor abonamente, de către unii, sub motiv că ar fi plătit la „Sentinela” sume înzecite pentru crearea și întreținerea acelei foi; afacere despre care n'aveam nici o cunoștință și n'am luat nici un angajament la contopirea ziarelor.

Dar fiind-că tot răul are ceva bun, anul acesta a fost bun; de aceea continuăm cu încredere, cu speranță în și mai bine.

Am început anul al 4-lea cu *Străini în Constanța*, cari de mulți ce se grămădiseră, din toate părțile, în primăvara anului trecut, evreii mai cu seamă, au speriat și pe ziarele Bucureștene cele mai serioase. „Curierul Financiar” evalua numai numărul comercianților de grâne israeliți la 150 inși, deosebit de alte ramuri de comerț, între cari vre-o 16 falși, sub firme schimbate. Un negustor nou, un român à la *Ivan moldovan*, se lauda a avea în biurcal său de expediție de mărfuri numai străini. Hamalii și muncitorii de la lucrările por-

tului erau numai străini. Grație dispozițiilor ce s'au luat în urmă, jumătate din numărul lor trebuie să fie români în viitor.

Scoala Normală s'a prefăcut în *Gimnaziu*, atât de reclamat de trebuințele instrucțiunii locale. Am finit studiul *Pădurile Dobrogei* și am continuat studiul *Apele de Mare*, al d-lui Lt.-Colonel D-r A. Zissu, studiu de atâta importanță pentru stațiunea balneară maritimă a Constanței.

Iniințarea *esposițiilor de vite și alergările de cai*, de două ori pe an, la târgul de vite de la Anadolkiot, instituțiune economică de mare importanță pentru Dobrogea, este o îmbunătățire pentru realizarea căreia noi am pus cea mai mare stăruință.

Am publicat toate lucrările și decisiunile luate de consiliul comunei Constanța, stăruind în destul asupra lucrărilor celor mai importante ca: *aducerea apei* să se facă de la izvoarele comunei; *iluminatul* să se facă prin electricitate, pentru centru și cartierul balnear al orașului; *cartierul nou, românesc*, să se facă pe locurile comunei, iar nu pe moșia primarului; *plantațiile* să nu fie părăsite; ca îmbunătățirile promise înainte de alegeri, prin manifest electoral și multe alte propuneri reclamate de timp și împrejurări, ca: esproprierea căzărmei vânătorilor, regularea malurilor, modificarea regulamentului de aliniert, nivelarea locului printre magazii etc. etc. să se realizeze.

Am provocat chiar o anchetă administrativă asupra multor neorândueli ce se petrec la comuna noastră, dar din nenorocire, toată istoria ce se scrie, toate lecțiile primite au fost în zadar, atât pentru *Dedu Ivan* din capul comunei cât și pentru cei de la centru ocupați mai mult cu personalitățile lor de cât cu afacerile publice, mai cu sémă cele dobrogene, orfane și de tată și de mamă.

Lupta cea mai grea am avut-o în cele două cestiuni economice, de interes general: *autorisările de stabilirea românilor prin sate* și cestiunea *armenilor*, — interesantă numai pentru județul Constanța — din care, de și zdărliți personal, am eșit triumfători, repunând pe adversarul îndarat — nu în imposibilitate de a mai face asemenea rele populațiunii dobrogene.

În cestiunea *colonisării și a comerțului rural*, credem asemenea a ne fi făcut pe deplin datoria, ținând deșteptă atențiunea guvernului asupra pericolelor care ne espunea țara, neorânduile de astă vară și goana armenilor din Stambul și Asia Mică.

Modestia ne-a oprit până acum să spunem ceea ce dicea un bun român: „Dacă Moldova ar fi avut la timp un jurnal, așa mititel cum e „Constanța” n'ar fi ceea ce este astăzi, un popor istovit de ori-ce vlagă”.

În cestiuni de *naționalitate, necunoscute peste Dunăre*, noi am aparat în tot-d'auna, *deopotrivă*, interesele tuturor locuitorilor autochtomi ai Dobrogei, de ori-ce neam și religie; desfidem pe oricine să ne probeze două rânduri contrare, de nedreptățire sau apăsare.

Că am protestat contra colonisării satelor și orașelor Dobrogei ca noi elemente străine, sau în contra faptului că, autoritățile care sunt chemate a romanisa această provincie, sunt conduse de străini de neam, adese indiviși veniți și oposiți aci fără alt capital material sau intelectual de cât șiretlicul și lingușirea celor puternici, aceasta poate provoca cel mult *compătimirea*, și nici de cum *supărarea*. Nici Grecii nici Bulgarii, nici Rușii nici Nemții, nu fac ca noi, în provinciile pe care le anexează, în țara lor. Ar fi nostimă o *Primărie*, într'un oraș din Grecia sau Bulgaria, unde majoritatea relativă a populației să fie greacă ori bulgară,

iar în consiliul de 9 inși, al acelei comune, să nu fie de cât 1—2 naționali; între salariații acelei primării, de la primar până la cel din urmă mator, vre-o 150 bugetofagi, să nu fie de cât 19 naționali, între cari vre-o 3 copisti, 2 aproși, câți-va pompieri, un picier, nici un pavator, salahor, nici un caruș, sacagiă, un singur mator de strade, național. Ar fi un ideal, dacă mai vedea în serviciile particulare din Constanța, numai români. Alt-ceva: o Bancă Agricolă, care, prin natura ei, stăpânește piața comercială a schelelor, în care tot capitalul învârtit ar fi național, să fie condusă de un englez, un Francez, un Grec și un Evreu, nici unul cunoscând limba împrumutaților, și nici un național!

Așa ceva nu se poate petrece de cât în așa țară românească; de aceea am subliniat cuvântul „compătımirea“ de mai sus.

În cele din urmă, prin *Memoriul* reprodus întreg, al delegaților întruniți la Medjidie, prin stăruința noastră pentru interpelarea d-lui N. Ceaur-Aslan, a carei dezvoltare continuăm a o publica, prin *memorial de îmbunătățiri* necesare în administrația generală a provinciei, a județului și orașului Constanța, deosebit pentru fie-care, am căutat să ne dăm seama de cât mai e de făcut pe viitor în toate ramurile de activitate publică.

Cu acest program pășim spre anul al 5-lea de abonament, apelând la toți oamenii serioși: câți recunosc necesitatea absolută a unui organ de publicitate în Constanța, câți recunosc că ziarul *Constanța*, de când există, a contribuit puternic la perfecționarea moravurilor administrative în Dobrogea, să ne susție și în viitor. Din parte-ne promitem tot devotamentul nostru pentru interesele provinciei.

REDAȚIA

O INTIMPINARE

D-l Emanuel Culoglu, unul dintre foștii prefecți buni ai Constanței, căruia datorim mai multe îmbunătățiri locale, între cari drumul de fer la vii și un început serios de împăduriri a terenurilor comunale, — din nenorocire părăsite acum — cunoscând bine Dobrogea și împrejurările locale de care n'a încetat a se ocupa adese ori în timpul de 7 ani, cât a fost redactor la „*Voința Națională*“, a scris în luna trecută câte-

va articole asupra împrejurărilor din urmă, din județul Constanța.

Până vom reveni mai pe larg asupra unor aprecieri eronate, asupra situației actuale, publicăm aci o scrisoare ce directorul ziarului nostru a adresat d-lui Culoglu, încă de la publicarea primului articol apărut în „*Voința Națională*“ de la 18 Februarie.

Iată acea scrisoare:

Mult stimat d-le Culoglu,

„Ve rog să-mi permiteți a vă felicita sincer pentru intervenirea d-vs și de astă dată în chestiunea Dobrogei. Nimeni nu poate face aceasta cu mai multă competență, reducând lucrările la adevărata lor valoare, de cât d-vs care cunoașteți perfect de bine provincia și starea lucrărilor aci.

„Cu toții din oraș, câți n'am făcut politică generală de partide ci numai de gospodărie locală. Împreună cu cultivatorii veniți și așezați aci, de peste hotare, pentru alte treburi, cărora nici bine nu le-ar șede a se îndeletnici cu lucruri ce n'au nici un motiv a le cultiva, — am fost reu impresionati de diferitele adjective întrebuițate de presa din Capitală, spre a caracteriza, cum au făcut niște simple reclamațiuni de interes local, cum e reclamația Ardeleților pentru stergerea lor din listele electorale, aceea a tuturor locuitorilor rurali contra interdicției de a-și face trierul produselor și așezarea fizicului în ogrăzile caselor, ori aceea a Românilor orășeni pentru preferințele ce se dau funcționarilor străini de neam, și întârzierea de 4 ani a colonisării orașului Constanța, cu element românesc.

„În primul d-vs articol, de la 18 curent (Februarie), ați afirmat că corespondențele publicate de unele zăre bucureștene provin de la „funcționari dați afară“. Pentru că această afirmație vine în urma celor spuse de d-l deputat Pana Buescu, în ședința camerei de la 10 curent, prin care s'a pomenit despre silințele depuse spre a me da afară din consiliul comunei Constanța, ca singurul român în acel consiliu, mulți Constanțeni au crezut că m'ați vizat pe mine.

„Ve asigur, d-le Culoglu, că în afară de ziarul „Constanța“, pe care îl cunoașteți de la aparițiune că nu face politică miletantă, pe care abia îl pot cupui odată pe săptămână, și afară de unele elemente de interes pur politic, din interpelarea d-lui deputat N. Ciur Aslan, nu mi-a mai rămas timp a scrie

nimic la alte zăre, nici a face memoriile sau studii deosebite de cele ce am publicat prin ziarul meu, deși aș fi dorit ca stăruințele mele, de 6 ani, asupra diferitelor îmbunătățiri de făcut în Dobrogea, să fi avut o soartă mai bună.

„Să sperăm că, aceea ce nu s'a făcut până acum, se va face de aci înainte, când s'a deschis bine ochii guvernului central, și tot bune va fi“.

„Primiți ve rog, d-le Culoglu, asigurarea distinciei mele considerațiunii“.

P. Grigorescu.

INFORMAȚIUNI

Înmormântarea rămășițelor pământești ale lui **Alexandru N. Lahovari** a avut loc Duminică trecută, 16 curent, cu o pompă demnă de meritele ilustrului defunct.

Pelângă toți fruntașii țerei în cap cu reprezentanții M.M. L.L. Regele și Regina și ai Altețelor Lor Regale Principele și Principesa de România, strănși cu membrii familiei în jurul sicriului, depus în biserica Alba, o lume înensă, Bucureștii întregi, staționa pe stradele destinate a fi străbătute de cortegiul funebru.

Ceremonia a fost atât de strălucită, pe cât au fost de strălucite meritele ilustrului reposat, relevate de importante discursuri ale d-lor L. Catargiu, Gh. Mărzescu, ministrul cultelor, G. Gr. Cantacuzino, General Manu, în biserică; a d-lui V. Dimitrescu, student, în dreptul universității, în numele studenților; al d-lui B. Păltineanu în dreptul palatului de justiție, în numele baroului Bucureștean; ale d-lor Al. Marghiloman, Al. G. Florescu, N. Fleva; ale d-lor Petre Vulcan și Argintean, în numele Macedonenilor și Românilor de la Pind și al d-lui Tache Ionescu, delegatul clubului conservator, după ale carui mișcătoare cuvinte, cociugul a fost pogorât în locașul de veci, în cântecele funebre a 23 preoți, în cap cu L. P. S. Mitropolitul Primat Iosif Gheorghian.

Numărul corónelor purtate pe brațe și în 3 care funebre din țară și de la Români din afară, au fost peste 200, iar provincia a fost reprezentată prin numeroși delegați din 27 orașe ale țerei.

Acesta a fost sfârșitul trupesc al mareului patriot Al. N. Lahovari, plâns de întreaga Românie.

Directorul nostru d-l Petre Grigorescu,

ne putând lua parte la această mare ceremonie, a trimis d-nei Lahovari, drept răspuns la invitația primită, următoarea telegramă de condoleanță:

Doamnei Simona Lahovari

București

„Perderea ilustrului vostru soț lasă, în inimile obidite ale Bănățenilor și ale tuturor Românilor, pribegiți de veacuri în vechiul Dristior, jalea cea mai adâncă.

„Discursurile sărbătoritului reposedat erau nonnul, tunetul, plôia, surisul câmpurilor insetate ale Dobrogei.

De aceea condoleanțele ce vă exprimăm sunt profunde, durerea ne-mărginită“.

PETRE GRIGORESCU

Directorul jurnalului „Constanța“.

Una din dorințele pentru realizarea cărora d-l C. Pariano, luase inițiativa, acum vre-o 16 luni, a formării unei societăți de agricultură în Dobrogea, asupra necesității căreia am insistat atât prin coloanele acestui ziar, iar d-l C. Pariano, a făcut chiar o petiție d-lui P. P. Carp, fost ministrul al domeniilor, s'a realizat de actualul prim-ministru și ministrul al domeniilor, d-l P. S. Aurelian.

Iată în ce consistă această îmbunătățire de o importanță capitală pentru Dobrogea.

În scopul de a se stimula producția și încuraja îmbunătățirea cailor, boilor și oilor din Dobrogea, ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor institue anual și de o dată în orașul Constanța, în locul târgului de vite, o expoziție de animale din speciile mai sus citate.

Această expoziție se va ține de la 5—7 Septembrie inclusiv și va cuprinde 3 secțiuni principale:

a). Secțiunea speciei calului (armăsari, iepe, cai și mânzi);

b). Secțiunea speciei bouului (tauri, vaci, boi, junci, juncani și viței);

c). Secțiunea speciei oei (berbeci și berbeci bătuți).

Pentru fie-care secțiune ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor va da un număr determinat de premii.

De asemenea, ministrul decide a încuraja și alergările de cai, pentru cari dispune facerea a două alergări una de primăvară, iar alta de toamnă în județul Constanța.

Atât alergările de primă-vară cât și cele de toamnă vor avea loc pe terenul ce se va desemna de minister și

care va fi amenajat la timp pentru acest scop.

Alergările de primă-vară se vor ține în ziua de S-tul Gheorghe (23 Aprilie), iar cele de toamnă în ziua de S-ta Maria-Mică (8 Septembrie). Acestea din urmă vor coincide cu expoziția de animale ce se va ține de la 5—7 Septembrie în localul târgului de vite de la Constanța.

Societatea de agricultură din București a înființat anul trecut un premiu de 500 lei, pentru cea mai bună lucrare cu privire la îmbunătățirea raselor vitelor din țară.

S'a prezentat 5 manuscripte pentru acest premiu.

Societatea a găsit că cea mai bună lucrare este manuscriptul cu devisa: „Fermele model sunt cel mai bun mijloc pentru a putea introduce în țară, mai repede, îmbunătățirile agricole“.

Această lucrare a fost prezentată de d-l medic veterinar I. St. Furtună, șeful serviciului veterinar din direcția generală a serviciului sanitar.

Felicitările noastre sincere amicului nostru d-l Furtună, fost colaborator al ziarului nostru pe timpul cât a ocupat funcțiunea de medic veterinar al târgului de vite și al punctului de observație Constanța.

Eforia Spitalelor Civile din București, a cerut la cameră aprobarea unui împrumut de peste 4 milioane lei, care se va pune la ordinea zilei, zilele aceste. Aprobându-se acest împrumut, Eforia va procedea chiar în vara aceasta la construirea unui azil pentru scrofuloși la Techir-Ghiol, care va costa 100.000 lei de o dată.

Dacă Techir-Ghiolul va căpăta vre-o dată importanța ce prin atâtea cărți i se scrie, faptul se va datori numai d-lui Ioan M. Rîmniceanu, distinsul vechiu director al marelui stabiliment de filantropie din București.

Adî 26 Martie se întrunește consiliul județian la prefectură. Auzim că nici de astă dată nu e pusă la ordinea zilei chestiunea construirii palatului administrativ. În schimb se va pune chestiunea celor 200.000 lei rămășițe din prestațiile comunale pentru care se apucă foștii casieri comunali și primarii, de la 1882 până acum. Această rămășiță ce figurează ca atare, spre rușinea administrațiilor trecute, trebuie radiată din

veniturile județului, fiind imposibilă de încasat.

Vom asista la ședință, făcând o dare de seamă asupra celor ce se vor petrece.

La 18 corent a sosit în portul nostru un vapor al companiei italiene Florio Rubatino, aducând cu sine vre-o 400 rezerviști și voluntari greci. Din Constanța s'a îmbarcat pe acest vapor vre-o 100 de tineri, între care și d-l Panagopulo, unul dintre cei mai simpatici institutori ai școlii elene locale, petrecuți de întreaga colonie greacă din Constanța. Printre voluntari erau o mulțime de italieni tineri, francezi, englezi și chiar un *mocan*, cu o căciula țuguiață, pe care dînsul ținea că o va schimba la Atena cu o șapcă.

În entuziasmul de nedescris de pe cheu și de pe vapor, de unde s'a dat o sumă de focuri de revolver, un glonț scăpat din imprudența vre-unui necunosător, a lovit în pulpa unui picior pe un Stefan cărciumarul, din mulțime. Pacientul a fost dus la spital, iar vaporul silit a se depărta de la cheu în rădă, unde a continuat preparativele sale de plecare, la orele 3 p. m.

Între cei îmbarcați se strecurase și un băiat român, de 16 ani, al unei văduve, d-na Nazu, care abia a fost ajuns de mamă în momentul din urmă, al ridicării ancorei pentru plecare. Grație iscusinței d-lui ajutor al căpitanului de port Casagioglu, care l'a descoperit ascuns în vapor, prin ajutorul cător-va oameni de înțeles, de pe vapor, copilul a fost silit a se înapoia lăsându-și pălăria în vapor, ca barem ea să meargă la Creta, ținea dînsul.

Vedînd milioanele ce patrioții greci din toată lumea sacrifică pe altarul patriei și entuziasmul de care sunt pătrunși cei ce pleacă pentru a se jertfi patriei, îți reamintești timpurile de vitejie ale clasicului omer.

Comunale.—Grădinarul comunei nu e de nici o treaba. După ce a cheltuit astă toamnă o sumă de bani cu plantarea de surda a unor brazi, *toamna*, cum numai face niminea, acum pune duși pe bulevard, ca să aibă cucoanele ce mătura vara, cu rochiile și încă niște duși atât de deși (la 2 m.) și marunței că numai copii de 6—7 ani pot trece pe sub coroamentul lor.

Ești din cale afară ridicol, d-le primar.

D-l primar nu face hala cerută de orașul de sus, de și votată de consiliul comunal. Naivi sunteți toți Gheorghiu de sus! Nu se strică așa ușor hotărâri de decă de mit de lei ale proprietarilor din jurul actualei pieți. Și mai cu seamă nu de un Coiciu. Mai e vreme, așteptați.

La Primărie s'a întocmit o comisie compusă din doi consilieri, arhitectul și medicul orașului, spre a avisa la destinarea unui alt loc pentru cimitire, în locul actualelor cimitire, musulman și creștin, care se află în calea noului cartier ce urmează a se înființa pe moșia d-lui primar Koiciu, subcriitorii loturilor pun această condiție, pentru vîrșirea banilor.

Doi consilieri comunali au fost apostrofați în public de Gh. Afenduli, cu cuvintele: *dacă vă dedeam câte o sută de lei, îmi făceti dreptate în pricina ce am la primărie . . .* „sunteți niște tâlhari de la primar până la vătășel, a strigat, în gura mare, acel nesocotit, ne spunea unul dintre victime, d-l consilier G. Ș. care a și reclamat polițaiului, imediat contra acestei insulte. Bine a făcut d-l consilier, *ales și numit în consiliu din partea guvernului*. Edili comunali nu se necinstesc de fiște-cine, și încă în fața prăvăliei unde să strânsese o mulțime de lume. Mai bine de se adresa d-lui ministru de interne V. Lascăr, poate *făcea ceva, dregea ceva*, pe când polițaiul . . . nu se știe . . .

Și încă ceva: *Prostul* ăsta de primar, nu numește, odată un oficer al stărei civile; e o grămadă de treabă acolo, ne-isprăvită . . . Tocmai vorba d-tale umblă cu traista.

— Sermane boturi!

Primarul Constanței publică prin *Voința Națională* licitație la 28 corent pentru 4000 m. p. piatră necesară comunei. Tot mai bine de cât de loc.

D-nii inspectori domeniali C. Băicoianu și E. Bujoiu, vor pleca, zilele acestea în Dobrogea, pentru a studia cestiunea deschiderii punctelor de încărcare situate pe Dunăre între Cernavoda și Sulina și să viziteze lucrările de colmetagiū (despotmolire) ce se fac la gurile Dunărei.

Adunarea Deputaților

Sesiunea ordinară 1896—1897.

Ședința de la 10 Februarie 1897

(URMARE)

Apoi, d-lor, județul Constanța nu este un județ prea fertil; lumea muncește acolo mult și produce puțin. Oare jaful trebuie să fie permis? Dar populațiunea aceasta a pus speranțele în noi! Credeți d-voastre că suferințele lor nu vor avea veri za ecoū, poate chiar în străinătate? Credeți d-voastre că turcii, cari cer mereu protecțiune de la Poartă, precum și cei-alți străini, nu vor face ca cestiunea existenței lor să fie adusă într-o conferință internațională? (Intreruperi).

Noi, d-lor, am neglijat cu totul acea parte a țării, mai ales în ceea ce privește administrațiunea, căci ea nici odată nu a fost la înălțimea la care trebuia să fie.

De aceea, fără a face veri o ostilitate d-lui ministru de interne,—cu care de alminteri sunt în cele mai amicale relațiuni,—atrag atențiunea d-sale că un asemenea prefect, ca cel de aci, nu trebuie tolerat; că d-sa trebuie să se pună de partea reclamantilor și să nu țină un prefect care ne desconsideră.

Cred că nu mai am nevoie să mă mai întind și asupra celor-alte puncte.

D-lor, șosele nu mai există în Constanța.

O voce: Dar în Tulcea sunt?

D. P. Buescu: Dacă ași cunoaște județul Tulcea ași vorbi și de el.

Au fost însă prefecti în aceste județe, cari erau la înălțimea lor, prefecti buni, îngăduitori, și bazele puse în administrațiune de ei au dat roade bune. Aceia au făcut șosele și școli. Astăzi nu se mai face nimic.

De acea, rog pe d. ministru de interne să se intereseze mai mult de acea parte a țării, de Dobrogea, și să o scoată din starea rea în care se găsește astăzi.

D. V. Lascăr, ministru de interne: D-lor deputați, cred că răspund simțimântului d-voastră unanim, când afirm că nu este sacrificiū la care să nu fim gata a-l face pentru ca Dobrogea să nu se mai deosibească în nimic de restul țării.

Ce ne dice d. N. Ceaur-Aslan? Sunt sigur că ve dați bine seama cu toți de importanța Dobrogei, și că ea e considerată ca cea mai importantă a Româ-

niei, dar ea a fost lăsată pe mâinile unei administrațiuni vitrige și astfel interesele noastre acolo au fost compromise.

Nedreaptă este critica făcută de d. Aslan, nu numai în ce privește actualul guvern, dar pentru toate guvernele cari s'au succedat de la anexarea Dobrogei și până astăzi; căci toate guvernele fără deosebire de culoare politică, și au dat seama de importanța acestei părți a țării noastre și au făcut tot ce le a stat prin putința pentru înflorirea ei. (Aplause).

Aceasta este un adevăr care trebuie să fie recunoscut de totă lumea.

Știți că scopul pe care l'am urmărit cu toții a fost să facem din pământul românesc al Dobrogei o țară curat românească; această idee s'a urmărit necontenit de la 1880 și până astăzi. Faptele sunt de față și dovedesc această afirmațiune.

În Dobrogea prima preocupare ce am avut, a fost ca ea să fie locuită de români. Ei bine, astăzi putem să ne falim că 60 și poate chiar 70% din locuitorii Dobrogei sunt români.

Este adevărat că 30% sunt populație eterogenă; acești locuitori de diferite neamuri însă sunt născuți și crescuți pe pământul Dobrogei, și ei de la început au înțeles că sub administrațiunea românească pot să trăiască și să prospereze în pace și liniște, de aceea au primit să fie cetățeni români. Acest fapt ne onorează.

(Monitorul Oficial) (Va urma)

ROMÂNIA

Portăreii Tribunalului Constanța

În baza jurnalului tribunalului Constanța cu No. 942 din 12 Martie 1897 prin care ordonă sechestrarea veniturilor imobilelor d-lui Panaghi Ferandinos Eustațios Violatos din Constanța, str. Mircea-cel-Mare No. 11 și 9 și str. Epicetet No. 1 și 3, până la concurența sumei de 1950 napoleoni, în pretenția d-lui P. F. Violatos din Brăila.

Sub-semnatul declarând de sechestrare aceste venituri, astăzi la 14 Martie 1897, se aduce la cunoștința generală spre îndeplinirea celor cuprinse în art. 481 și 484 și următorii pr. civilă.

Portărel, *E. Bobocescu.*

No. 514

1897 Martie 14